

ΑΠΟ ΤΟΝ ΖΑΧΩ ΜΟΥΛΙΝΟ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΣΙΣΣΥ ΜΟΡΦΗ

Στη γωνία Ακαδημίας και Πιν-
δάρου δεσπόζει το εντυπωσια-
κό Μένταρο Δεληγώρη. Το κτί-
ριο, που φέρει την υπογραφή του
ειδικότερα γέρμανο αρχιτέ-
κτονού Ερνέτου Τούλλερ, «ανα-
στήθηκε» πέραστο το καλοκαίρι
– στο πρόσφατο παρελθόν σ्पέ-
γχαξ την Ταινιοθήκη της Ελλά-
δος – και φιλοξενεί έναν εξαιρε-
τικό κόρο πολιτισμού, την γκαλε-
ρί Alouche-Benias. Το δημιούρ-
γημα του Ερίκ Αλούς και του ελ-
ληνικής καταγογής συνεργάτη
του Γιώργου Μπενιά έχει θέσει
ως στόχο να φέρει το ευρύ κοινό
σε επαφή με τις τάσεις της σύγ-
χρονης τέχνης και παράλληλα
να αναδειξεί ανερχόμενους ει-
καστικούς. Μέχρι τις 20 Σεπτεμ-
βρίου η Alouche-Benias Gallery
παρουσιάζει τρεις εκθέσεις ει-
καστικών, εκ των οποίων ο δύο
είναι ελλήνων καλλιτεχνών, του
40χρονου Φίλιππου Καβάκα και
της 29χρονης Ευγενίας Βερελή.
Οι καλλιτεχνικές και δημιουργι-
κές επιρροές του Φίλιππου Καβά-
κα που ζει στο Βερολίνο αντλού-
νται από έναν διαφορικό διάλογο με
το σπενό περιβάλλοντού, δηλαδή
τους φίλους, την οικογένεια και
τους συναδέλφους του καλλιτέ-
χνες. Στα έργα του υπάρχουν οι-
παρικές και φιλοσοφικές πινελιές
και επιλέγονται στρατηγικά εικό-
νες γνωστών προσώπων και χρη-
στικών αντικεμένων για να δοθεί
μια νέα οπτική στις προκατελλη-
μένες αντιλήψεις των κοινωνών
της τέχνης του. Η Ευγενία Βερε-
λή ζει στην Αθήνα. Ως καλλιτέχνη
δα ανησυχεί βαθύτατα για θέμα-
τα ταυτότητας και αυτοδιάθεσης,
φύλου, κοινωνικής θέσης και σε-
ξουαλικότητας και επανεξετάζει
τη θέση του ατόμου σε σχέση με
την ελευθερία της έκφρασης στο
πλαίσιο της ελεύθερης κριτικής
και της εκ του μακρόθεν εμπλο-
κής, απελευθερωμένης από την
πίεση της συμμετοχής στην κοι-
νωνική ακολουθία. Επισκεφθή-
καμε το ειδικότερο κτίριο, που
αποτελεί από μόνο του ένα αρι-
στούργημα, για να συνομιλήσου-
με με τους δύο εικαστικούς και
να τους γνωρίσουμε.

**Ποιος είναι ο τίτλος της έκθε-
σής σας και γιατί τον επιλέξατε;**
Ευγενία Βερελή: «Ο τίτλος της
έκθεσής μου είναι *“As a dog: A
fierce hunt for the passing vehicle”*
("Σαν τον σκύλο: Ενα δύριο κυ-
νίγι για το διερχόμενο όχημα")
και των επέλεξα γιατί εκφράζει
τα συναισθήματά μου για τα έρ-
γα που εκθέτω στην γκαλερί και
ταυτόχρονα περιγράφει τον τρό-
πο με τον οποίο δουλεύω στο ερ-
γαστήριό μου. Οταν δημιουργώ-
βασιζόμαι στο έντονο και στον
αισθηματισμό με μια πρωτόγο-
νη μορφή έκφρασης».

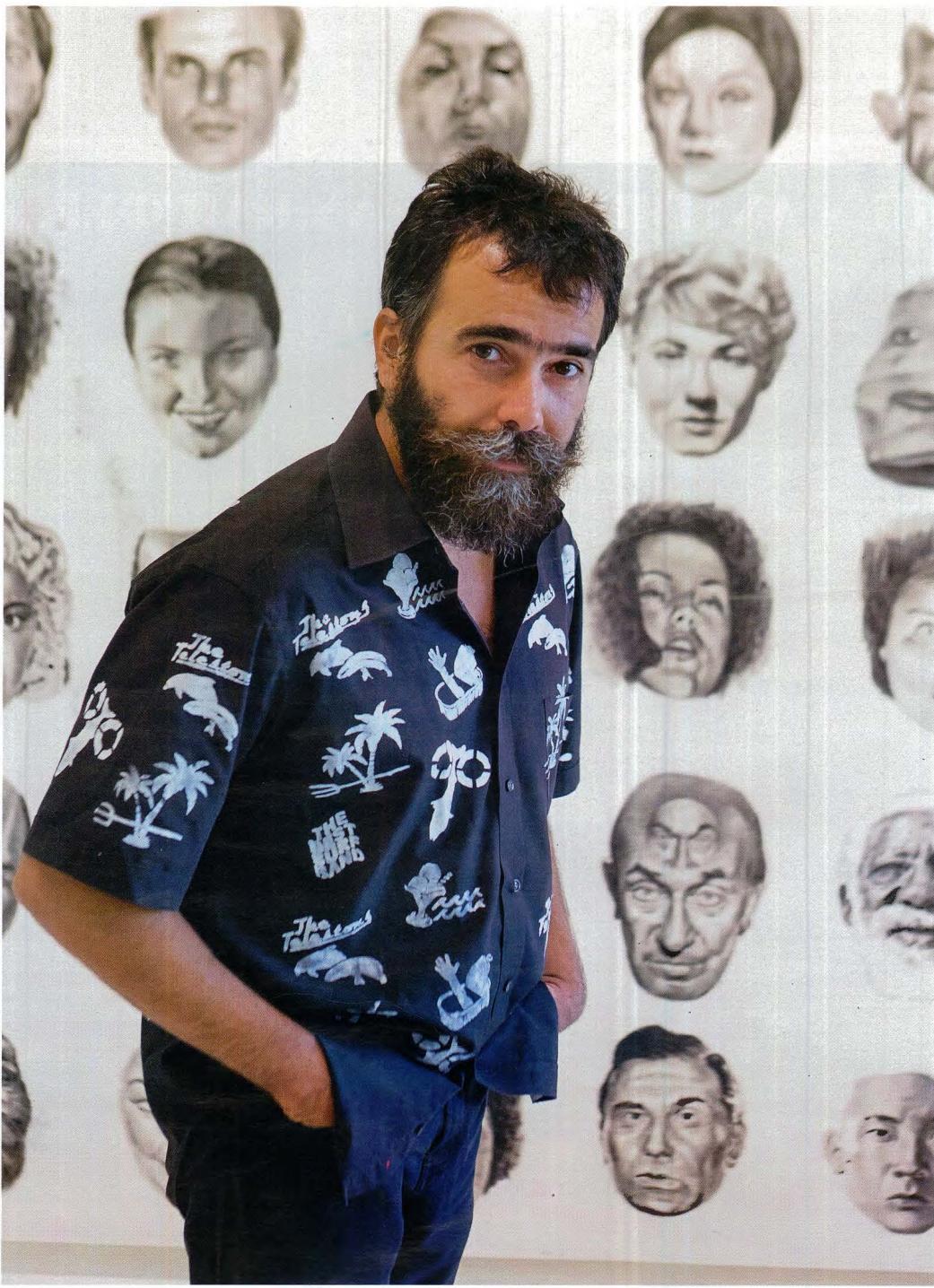
Φίλιππος Καβάκας: «Έγρα επέ-
λεξα τον τίτλο *“If you want to
have sex with a sparrow, you have
to make love with a dinosaur”*
("Άν θέλεις να κάνεις σεξ μ' ένα
σπουργίτι, θα πρέπει να κάνεις
έρωτα μ' έναν δεινόσαυρο"). Τα
πουλιά είναι "συγγενείς" των δει-
νοσαύρων και η εξελικτική τους
σχέση περιγράφει πώς κάπι άγριο

ΠΥΡΗΝΑΣ ΤΕΧΝΗΣ

Δύο έλληνες καλλιτέχνες, ο Φίλιππος Καβάκας και η Ευγενία Βερελή, εκθέτουν
τους προβληματισμούς και τα έργα τους στην γκαλερί Alouche-Benias.

•
Η Ευγενία
Βερελή μπροστά
από κεραμική
δημιουργία της
με τίτλο *“Reptiles
made with love”*.

μπορεί να μετατραπεῖ σε κάπι πολύ εύθραυστο. Το σεξ και ο έρωτας έχουν και αυτά έναν κοινό πυρήνα. Είναι κάτι σαν παροιμία και σύγχρονα ο καθένας μπορεί να δώσει τη δική του ερμηνεία».

Υπήρξε κάποιο ερθίσιμα που σας οδήγησε στη Σχολή Καλών Τεχνών;

Ε.Β.: «Από παιδίκι μου άρεσε να ζωγραφίζω και απόλοις δεν άφησα αυτή τη χαρά να χαθεί στην πορεία. Ξεκίνησα να οπουδάζω Αρχιτεκτονική στο Λονδίνο, έπειτα ασχολήθηκα με τη ζωγραφική, αλλά σχέδια για επιστρέψιμο στην Ελλάδα. Μου αρέσει πολύ η ζωή στην Αθήνα και γι' αυτό αποφάσισα να δύσω εξετάσεις στην Καλών Τεχνών». Τελείωσα την Εργαστήριο Γλυπτικής του Νίκου Τρανού».

Φ.Κ.: «Έγινε πρόβλημα με την οικογένειά μου... Με πίεσαν να

γίνων «καλοπερχήτης» ενώ ήθελα να γίνω δικτύρος και γιατρός. Ήταν βρέθηκα το 1999 στην Ακαδημία Καλών Τεχνών της Βενετίας και έπειτα στη Σχολή Καλών Τεχνών της Θεσσαλονίκης. Έκει στάθηκα πολύ τυχερός καθώς συνεργάστηκα με τον οπουδάιο εικαστικό Μάκη Θεοφυλάκτοπουλο, τρομερό καλλιτέχνη και εκπληκτικό δάσκαλο».

Πώς θα περιγράφατε τα έργα σας;

Ε.Β.: «Μπορεί εκ πρώτης όφεως να φαίνονται φωτεινά και χαρούμενα, όμως μέσα τους κρύβουν τους βαθύτερους προβληματισμούς μου. Αποτελούν μια σειρά από ιστορίες που έχει διπλώνονται και παρουσίαζουν μέσα από ένα πρώτο παραδοσιακό λαογραφικών στοιχείων το πώς είναι τα πράγματα και όχι το πώς φαίνονται. Κεραμικές δημιουρ-

γίες, από πιάτα μέχρι αγγεία μεγάλων διαστάσεων αφηγούνται μέσω των ζωγραφισμένων παραστάσεων την πραγματικότητα, σ' ένα σύμπαν όπου οι μόθοι και οι μάρκες αλληλεπιδρούν με τη σύγχρονη κοινωνία, όπου οι ατέλειες δεν κρύβονται. Μου αρέσει να κρατώ και να εντάσσω στο τελικό αποτέλεσμα τα λάθη που προκύπτουν κατά τη δημιουργία, με αυτόν τον τρόπο δουλεύω. Θα ήθελα να συμπληρώσω ότι η ολοκλήρωση των έργων μου απαιτεί αρκετό χρόνο λόγω του κεραμικού υλικού».

Φ.Κ.: «Τα δικά μου έργα βασίζονται σε ένα είδος “ψευτομελέτης”, όπως την αποκαλού εγώ. Αν τα παρατηρήσεις προσεκτικά, είναι σαν να μη διαθέτω φαντασία, γι' αυτό χρησιμοποιώ αντικείμενα που κάποιος μπορεί να βρει παντού, όπως είναι τα βάζα και τα γεωμετρικά σχήματα. Τα

έργα που εκτίθενται στην γκαλερί έχουν σαφείς αναφορές στην ιστορία της τέχνης και είναι παράλληλα επηρεασμένα από την καθημερινότητα, καθώς δεν μπορείς να αποφύγεις την αλληλεπίδραση της τέχνης με την κοινωνική πραγματικότητα και τις συνθήκες που τη διαμορφώνουν. Ως εικαστικός, μου αρέσει να αλλάζω, να εξελίσσομαι και να πειραματίζομαι».

Η Ελλάδα δίνει ευκαρίες στους νέους καλλιτέχνες;

Φ.Κ.: «Υπάρχουν πολλοί και καλοί εικαστικοί, όμως νομίζω ότι γενικότερα ως χώρα – αν εξαιρέσεις φυσικά τις ιδιωτικές πρωτοβουλίες – δεν προωθούμε αρκετά τις τέχνες, ούτε στηρίζουμε τους εικολοπότμενους καλλιτέχνες. Είναι πολύ δύσκολο να δημιουργήσεις όταν υπάρχουν δυσεπίπλατα. Ζητήματα, όπως είναι αυτό του βιοπορισμού ενδέικνει την εικαστικού – ιδιαίτερα στα χρόνια της κρίσης –, και είναι άξιοι θαυμασμό όσο αγωνίζονται και δεν σταματούν να προσπαθούν κόντρα σε αυτές τις αντιξότητες».

Ε.Β.: «Συμφωνώ απόλυτα με τον Φιλίππο πως έμαστε μια μικρή χώρα που διαθέτει μεγάλα ταλέντα. Υπάρχουν σπουδαίοι εικαστικοί. Δυστυχώς η αγορά είναι μικρή και οι καλλιτέχνες βρίσκουν δύσκολα τις ευκαρίες που αξίζουν. Εδώ θέλω να κάνω μια παρέμβαση αναφορικά με τη δημόσια παιδεία και να οχολίσω την απουσία μιας γενικής εικαστικής παιδείας από τα σχολεία της χώρας, κάτι που προσωπικά θεωρώ αρκετά προβληματικό».

Οταν δεν βρίσκεστε στο εργαστήριό σας, πώς περνάτε τον ελεύθερο χρόνο σας;

Ε.Β.: «Μου αρέσει να πηγαίνω στη Σίφνο, ένα νησί που έχει μεγάλη παραδόση στις κεραμικές και σήμερα με έχει επηρεάσει ως καλλιτέχνιδα, να περνώ επίσης χρόνο με καλούς φίλους, άλλα και τον Λεοντί, έναν ημίαυγο ελληνικό πομενικό».

Φ.Κ.: «Εγώ παίζω ηλεκτρική κιθάρα στους Telestons, ένα συγκρότημα που ξεκίνησε από τον Πειραιά και ασχολείται με τη surf μουσική, έναν συνδυασμό του ροκ με την κουλτούρα των σέρφερ, ο οποίος γεννήθηκε στην Καλιφόρνια».

Ποια είναι τα μελλοντικά σας σχέδια;

Ε.Β.: «Θέλω να συνεχίσω να δημιουργώ, να έχω ευκαρίες που παρουσιάζω τις δημιουργίες μου, να είμαι ειλικρινής προς τον εαυτό μου και να μην αφήσω να θυσιαστεί το έργο μου στον βωμό της εμπορικότητας».

Φ.Κ.: «Επειδή τα τελευταία 14 χρόνια ζω στη Βερολίνο, αυτή τη σημερινή σκέψη μας μόνο το τώρα και το ελληνικό καλοκαίρι. Σήγουρα στα σχέδιά μου υπάρχει η μόνιμη επιστροφή στην Ελλάδα».

INFO
Allouche-Benias Gallery
Κανάρη 1, Κολωνάκι,
www.allouchebenias.com